

בית משפט השלום בחיפה

01 נובמבר 2012

ת"א 5049-07-08 מנסור ואח' נ' חלבי ואח'

בפני כב' השופט רמזי חדיד

התובעים

1. נאהדה מנסור – ת.ז. 59928630
 2. ראיד מנסור – ת.ז. 59543868
 3. נסר מנסור – ת.ז. 202121222
- באמצעות משרד עו"ד אילון אגרט ושות'

נגד

הנתבעים

1. חסון עבדאללה חלבי – ת.ז. 57030124
 2. כרמי סלים מקלדה – ת.ז. 28237220
 3. פריד באשא – ת.ז. 53761250
- באמצעות עו"ד חיים נתיב
4. חנן עבדאללה חלבי – ת.ז. 21344536
 5. נזיה תופיק חלבי – ת.ז. 55175145
 6. מג'די סאלח חלבי – ת.ז. 26358838
 7. חברת פלטיניום גרופ בע"מ – ח.פ. 51-392033-0
- נתבעים מס' 1-2, 4-7 באמצעות עו"ד עמיר מבור

פסק דין

מבוא ועובדות מוסכמות:

1. בפניי תביעה כספית לפיה התובעים מבקשים לחייב את הנתבעים בתשלום סך של מיליון ש"ח בטענה לפרסום לשון הרע באתר אינטרנט.
2. התובעים הם תושבי כפר עוספיה, תובעים מס' 1-2 הינם בני זוג ותובע מס' 3 הוא אביו של תובע מס' 2.
- תובעת מס' 1, גב' נאהדה מנסור (להלן: "התובעת") כיהנה בתפקיד גזברית מועצה מקומית עוספיה. לימים הוכרז על הקמת עיר הכרמל ואשר במסגרתה אוחדו הרשויות המקומיות של כפר עוספיה ודלית אל כרמל והתובעת מילאה תפקיד של גזברית העירייה. בהמשך פורק האיחוד בין שתי הרשויות הנ"ל והתובעת חזרה למלא את תפקידה הקודם כגזברית מועצה מקומית עוספיה.
- תובע מס' 2 הוא איש עסקים ובעלותו מספר חברות, בין היתר חברה לצילומי הדמיה רפואיים.
- תובע מס' 3 שימש בעבר כגזבר בתי הזיקוק וכיום הוא פנסיונר.

בית משפט השלום בחיפה

01 נובמבר 2012

ת"א 5049-07-08 מנסור ואח' נ' חלבי ואח'

3. נתבע מס' 1, מר חסון חלבי, הוא העורך ואחד הבעלים של פורטל אינטרנט שכתובתו www.carmel.co.il (להלן: "האתר"), והוא פירסם באתר את הכתבה נשוא התביעה.

נתבע מס' 2, מר כרמי מקלדה, היה מנהל ובעל עניין בחברת כרמים בעמק יזום והשקעה בע"מ (להלן: "חב' כרמים בעמק") ואשר במועדים הרלוונטיים לתביעה ביצעה עבודות תשתית והנחת קווי ביוב ביישובים עוספיה ודלית אל כרמל.

נתבעים מס' 3 ו-4, מר פריד באשא ומר חנן חלבי, הם תושבי דלית אל כרמל ושמום הופיע בכתבה נשוא התביעה יחד עם שמו של נתבע מס' 1 בתור הכתבים.

נתבע מס' 5, מר נזיה חלבי, הינו מכונאי במקצועו ושמו מופיע באתר כמי שאחראי על העריכה הלשונית.

נתבע מס' 6, מר מג'די סאלח, הוא אחיו של נתבע מס' 1, והוא היה יחד עימו בעלים בחלקים שווים באתר.

נתבעת מס' 7, חב' פלטינוס גרופ בע"מ (להלן: "חב' פלטינוס") רשומה כדין והיא עוסקת בתחום האינטרנט והמחשוב. ביום 24.8.07 נחתם בין חב' פלטינוס, מצד אחד, לבין נתבעים מס' 1 ו-6, מצד שני, הסכם, לפיו מונתה הראשונה כמפעיל חיצוני של האתר וזאת עד ליום 31.8.08 (להלן: "הסכם ההפעלה").

4. בעקבות קשיים כלכליים אליהם נקלעה וחובות אשר צברה, נפתח נגד חב' כרמים בעמק הליך של פירוק בתיק פש"ר 279/06 בבית משפט המחוזי בחיפה (להלן: "הליך הפירוק").

ביום 16.10.07 נתנה כב' הנשיאה גילאור החלטה במסגרת הליך הפירוק לפיה חויבה עיריית עיר הכרמל לשלם לקופת הכינוס סך של 1,600,000 ש"ח עבור עבודות ביוב אשר ביצעה חב' כרמים בעמק ביישוב עוספיה והחשבוניות בגינם טרם נפרעו (להלן: "ההחלטה").

5. בעקבות מתן ההחלטה פורסמה ביום 18.10.07 כתבה באתר, היא היא הכתבה נשוא התביעה, תחת הכותרת "צדק תרדוף", עיריית הכרמל חייבת 12 מ' ש"ח ל'כרמים בעמק'. מתחת לכותרת הנ"ל נרשם "מאת: פריד באשא, חסין חלבי, חנן חלבי", נתבעים מס' 1, 3, ו-4 בהתאם, ובסוף הכתבה הוסף קישור להחלטה (להלן: "הכתבה").

מפאת חשיבות הדברים, אצטט להלן את הכתבה במלואה:

בית משפט השלום בחיפה

01 נובמבר 2012

ת"א 5049-07-08 מנסור ואח' נ' חלבי ואח'

1
2 "השופטת ב. גילאור, נשיאת בית המשפט המחוזי החליטה לחייב את עיריית עיר
3 הכרמל ו- 'מנהל לפיתוח תשתיות ביו' בהתאמה לשלם לחברת כרמים בעמק
4 בגין חשבונות שטרם נפרעו עבור עבודות שבצעה החברה בשני פרויקטים של ביו
5 בעוספיה, בסך של 1,600,000 ש"ח ... תגובת המנהלים לשעבר של החברה
6 הזוכה: 'צדק צדק תרדוף, כשלון גזברית העירייה הביא לפירוק החברה ושליחת
7 100 עובדים לאבטלה' ... רשימה מצורפת של שמות החברות שהעירייה קבלה
8 עבורם כסף ממשרד הפנים ולא העבירה ליעדם.

9
10 תגובת בעלי 'כרמים בעמק' לשעבר מר כרמי מקלדה: 'כפי שידוע לך, חברת
11 כרמים בעמק, הינה חברה שעסקה בביצוע עבודות תשתית רבות ובין היתר ביצוע
12 עבודות בעשרות מיליוני שקלים בתחומי הישובים דלית אל כרמל ועוספיה'.

13
14 'כל העבודות שהחברה ביצעה היו לאחר זכייתה במכרזים שפורסמו על ידי
15 הרשויות'.

16
17 'החברה ביצעה בין היתר את הכבישים הראשיים לדלית אל כרמל ולעוספיה, את
18 מערכות הביוב בשני הישובים וכן עבודות נוספות ודחופות רבות בהתאם להזמנות
19 עבודה מפורשות ו/או בהתאם לבקשת ראש העיר ביניהן: ביצוע קווי ניקוז סמוך
20 לבית הספר החדשני שללא ביצעו היו נגרמים אסונות בחיי אדם ועל אף ביצעו
21 מלפני מספר שנים טרם שולם בגינו ולו שקל אחד. !!!'

22
23 'יצויין כי כל העבודות שהוזמנו על ידי העירייה אצל כרמים בעמק בוצעו
24 בשלמותן, נסתיימו ונמסרו וללא כל דופי באיכות הביצוע'.

25
26 'מכל מקום הרי שבגין העבודות הנ"ל וביצוען, נותרה עיריית הכרמל חייבת
27 לכרמים בעמק ו/או מי מטעמה סכום עתק של 12.1 מ' ש"ח'.

28
29 'הסכום הנ"ל מעוגן בסיכומים, ובהחלטות בתי משפט, אך העירייה ובאמצעות
30 הגזברית התעלמו מתשלום הכספים המגיעים לחברה ואף שלחה את החובות
31 הנ"ל לתיק האיחוד של העירייה, כמעשיו של פושט רגל'.

32
33 'להלן הפירוט:

34 לאחר דיון ארוך הושג סיכום כתוב ביום 8/5/2006 בין העירייה לבין החברה בה
35 נכחו ראש העיר, סגנו, הגזברית, חברי מועצת העיר ואחרים רבים לפיו עיריית

בית משפט השלום בחיפה

01 נובמבר 2012

ת"א 5049-07-08 מנסור ואח' נ' חלבי ואח'

1 הכרמל חייבת לכרמים סך של 5.9 מ' ש"ח, אשר התחייבה לשלם ב-6
2 תשלומים.

3
4 כמו כן סוכם כי חשבונות עבודות הביוב על סך 1.6 מ' יועברו לתשלום.

5
6 בנוסף, עיריית הכרמל נותרה חייבת לחברת סונול בהתאם להסכם פשרה סך של
7 2.2 מ'.

8
9 כמו עיריית הכרמל (כך במקור – ר.ח.) התעלמה מתשלום 1.7 מ' לקופת כרמים על
10 אף פסק דינו של כב' השופט גינת (סגן נשיא בית המשפט המחוזי בחיפה) מיום
11 27/2/2007.

12
13 וכן נותרה חייבת סך של 0.7 מ' לצד ג' נוסף, שלא שולם.

14
15 'מאז סיום עבודותינו לא רק שהעירייה סירבה להכיר בזכויותינו, אלא טענה לחוב
16 מדומה של כרמים בעמק כלפיה. נשאלת השאלה כיצד אדם שעובד, במקום
17 שיקבל כספים בגין עבודתו ייצא חייב? מה עוד שטענה זו אינה עומדת מול שום
18 סיכום שסוכם בין כרמים לעירייה.'

19
20 כמו כן הדבר מנוגד לכל מסמך שברשותנו לרבות מסמכי תוכניות ההבראה
21 שהוצגו על ידי העירייה ישירות למשרד הפנים ובגינן נתקבלו כספים בעירייה
22 לכיסוי החוב כלפי החברה. אך כספים אלו שוב לא הגיעו ליעדם.'

23
24 'מתברר עוד שהכסף המגיע לנו נעלם פעמיים, פעם ראשונה עת שהועבר ממשרדי
25 הממשלה לעירייה ופעם שנייה עת שכוסה בכיסוי גירעונות ולא הגיע ליעדו.

26
27 מאחר ומדובר בסכומי כסף גדולים ורבים הרי שהנזק הוא אדיר ובסופו של יום
28 ועם כל הצער המותג 'כרמים בעמק' נפל כרעם ביום בהיר.

29
30 עם נפילת המותג הזה, ולמרבה הצער נקטעה פרנסתם של כ-100 משפחות משני
31 הישובים ונשלחו למעגל האבטלה.'

32
33 'לגבי החלטת כב' השופטת גילאור, נשיאת בית המשפט המחוזי בחיפה, הרי
34 שהחלטה זו באה לשים קץ למסע הרמיסה, שרירות הלב והשקרים האינסופיים

בית משפט השלום בחיפה

01 נובמבר 2012

ת"א 5049-07-08 מנסור ואח' נ' חלבי ואח'

של גזברית העירייה, תוך העמדת דברים על דיוקם ועיגון זכויותיהם של הקבלנים
והעובדים שעבדו בשמש הלוהטת בכביש דלית אל כרמל ועוספיה.

'לכרמים אין כל מטרה לגרום נזק לעירייה ו/או למי שעומד בראשה מה גם
שכרמים אינה חפצה לקבל מעבר למה שמגיע לה אך, היה בטוח כי כל מה שמגיע
לה היא תדרוש אותו עד הגרוש האחרון.'

'אין זה קל ואין זה פשוט לרמוס אנשים ולרמוס מפעל חיים, שרירות הלב,
השקרים וסילופי העובדות הביאו לכך שכרמים נקלעה למצב קשה.'

'התנהגות הגזברית הינה התנהגות שיטתית, ראה את העוול שנגרם לעובדים
ולספקים אחרים.

האם יכול להיות שכולם טועים ורק היא צודקת?!!!'

'דומני כי הגיעה העת להתעורר ושעיריית הכרמל על כל ארגוניה יעשו בדק בית
וילמדו לשלם לאנשים את המגיע להם ולא לטעון טענות סרק שקריות שאין להן
כל אחיזה במציאות.

לא ליחס כזה צפינו לקבל, חבל שזה המצב, היה בטוח כי כל אדם הזכאי למשהו
יקבלו, כי צדק בסוף ייעשה ויראה ועוד איך יראה.'

6. לאחר פרסום הכתבה באתר פרסמו גולשים אנונימיים עשרות תגובות, אשר ברובן, אם לא
כולן, התייחסו לתובעת באופן שלילי (להלן: "התגובות"). כמו כן, בחלק מהתגובות נטען
כי נתבעים מס' 2-3 שקעו בחובות והם נטלו הלוואות מהשוק האפור.

7. ביום 29.10.07 פנו התובעים באמצעות בא-כוחם לאתר ולחב' פלטינוס בדרישה להסיר את
הכתבה והתגובות שפורסמו בעקבותיה וזאת תוך 12 שעות (להלן: "מכתב הדרישה")
אולם, דרישתם לא נענתה ולפיכך הוגשה תביעה דנן ביום 1.11.07, תחילה לבית משפט
השלום בתל אביב, אך בהמשך, מטעמים של העדר סמכות מקומית, היא הועברה לבית
משפט זה.

8. טרם העברת הדיון בתביעה לפורום זה, נתן בית משפט השלום בתל-אביב החלטה מיום
14.10.08 בה הורה לנתבעים להסיר חלקים מהכתבה המתייחסים לתובעת באופן ישיר
ואשר יש בהם "... משום פגיעה לכאורה בשמה הטוב ו/או מהווים איום ישיר או מרומז

בית משפט השלום בחיפה

01 נובמבר 2012

ת"א 5049-07-08 מנסור ואח' נ' חלבי ואח'

עליה" וכן על חשיפת זהותו וכתובת ה- IP של מוסר תגובות מס' 26, אף כי בפועל הדבר לא הסתייע ולא ניתן היה להתחקות אחריו ולאחריו (להלן: "ההחלטה לסעד זמני").

טענות הצדדים בתמצית:

9. א. לטענת התובעים, הכתבה והתגובות מהוות פרסום של לשון הרע בהתאם לחוק ולהלכה הפסוקה. עסקינן בפרסום משמיץ, מבזה ומשפיל. זאת ועוד, הפרסום אינו אמת שכן לא רק שתוכן הכתבה אינו עולה מההחלטה, אלא אף הוכח במשפט כי חב' כרמים בעמק קרסה בעקבות חובות כבדים לנושים וזאת ללא כל קשר לתובעת או לעיריית עיר הכרמל.

התנהלות הנתבעים חמורה במיוחד לאור העובדה כי הם לא סיננו את התגובות הפוגעות בתובעים וכן התעלמו מדרישת התובעים להסיר את הפרסום, אף כי לא היתה ברשותם ראייה כלשהי התומכת בו.

ב. התובעים מייחסים לכל אחד מהנתבעים אחריות ביחס לפרסום נשוא התביעה, וזאת כמפורט להלן:

- נתבע מס' 1 מתוקף היותו הכתב אשר פרסם את הכתבה באתר מבלי שטרם לבדוק את נכונות הנטען בה או לקבל תגובת התובעת לאותן טענות. כמו כן, נתבע מס' 1 אחראי לפרסום התגובות מאחר והוא נמנע לסנן או לערוך את חלקם הפוגע בתובעים.

- נתבע מס' 2 אחראי בדין מאחר והציטוטים בכתבה הינם מפיו ועל אף כי מתוקף תפקידו בחב' כרמים בעמק הוא ידע על נסיבות קריסתה שאין להן כל קשר לתובעת, הוא בחר להשמיץ אותה ולהטיל עליה אחריות לקריסה.

- נתבעים מס' 3 ו-4 אחראים בדין הואיל ובהתאם לכותרת הכתבה הם חלק מהכתבים וטענתם, כמפורט בהמשך, כי שמם שורבב בטעות, לא הוכחה כדבעי.

- נתבע מס' 5 אחראי בדין מתוקף תפקידו כעורך לשוני באתר וטענתו כי הוא לא נושא בתפקיד זה מנוגדת לפרסום המופיע באתר ולא הוכחה כדבעי.

בית משפט השלום בחיפה

01 נובמבר 2012

ת"א 5049-07-08 מנסור ואח' נ' חלבי ואח'

- 1 - נתבע מס' 6 אחראי בדין מתוקף היותו בעלים ומנהל של האתר וכמי שהיתה לו
2 גישה לפרסום הפוגע ויכולת לערוך אותו או להסירו. ודוק, נתבע מס' 6 הודה
3 בחקירתו כי לאחר קריאת הכתבה, היה ברור לו כי הפרסום פוגעני ויש להסירו
4 או לערוך אותו.
5
6 - נתבעת מס' 7, חב' פלטינוס, אחראית בדין הואיל ובמועד פרסום הכתבה
7 והתגובות היא הפעילה את האתר בהתאם להסכם ההפעלה.
8
9 ג. לעניין גובה הפיצוי, התובעים טענו כי עסקינן בפרסום חריג בחומרתו ומתמשך
10 שנעשה באתר נפוץ בעיר הכרמל ובקהילייה הדרוזית אליה הם משתייכים.
11 הפרסום הטיל דופי באמינותה המקצועית של התובעת, שהינה עובדת ציבור,
12 והעלה טענה שקרית כאילו תובעים מס' 2-3 שקעו בחובות ונטלו הלוואות בשוק
13 האפור, כל זאת כאשר תובע מס' 3 הוא איש ציבור ודמות מוכרת. כמו כן, פרסום
14 הכתבה והתגובות פגע בילדיהם של תובעים מס' 1-2 וגרם לתובעת חשש רב
15 לביטחונה האישי וביטחון בני משפחתה ופגיעה קשה בשלוות חייה ועוגמת נפש
16 רבה.
17
18 מעשה הנתבעים ומחדליהם נעשו בזדון ומתוך כוונה לפגוע בתובעים ולפיכך יש
19 לחייב כל אחד מהם לשלם לתובעת פיצוי בסך של 100,000 ₪. כמו כן, על כל אחד
20 מנתבעים מס' 1, 6 ו-7 לשלם לכל אחד מהתובעים פיצוי בסך של 50,000 ש"ח
21 (לצרכי אגרה התביעה הינה על סך של מיליון ש"ח).
22
23 10. להלן טענות ההגנה אשר העלו נתבעים מס' 1-2, 4-7 או מי מהם :
24
25 א. בהתאם לחוק איסור לשון הרע וההלכה הפסוקה, על פי מבחן הקורא הסביר, אין
26 לתת להתבטאויות אשר הטיח נתבע מס' 2 בכתבה את המשמעות המילולית שלהן
27 אלא עסקינן בביטויים מחאתיים ומתקוממים, מהם עולה כי עיריית הכרמל נהגה
28 באופן בלתי צודק ולא שילמה לחב' כרמים בעמק את הכספים המגיעים לה בדין.
29 הביטויים בכתבה אינם אלא הבעת עמדה אמוציונאלית שלילית ומתריסה
30 שתכליתה להדגיש מסר ביקורתי כנגד עיריית עיר הכרמל, מה גם והקורא הסביר
31 מבין כי הדברים נאמרו מפי בעלים של חברה קורסת ועל כן הוא לא ייחס משקל רב
32 לשפה בה הוא משתמש.
33
34 באשר לתגובות, בהתאם להלכה הפסוקה, הקורא הסביר אינו מייחס משקל וערך
35 רב לאמור בהם ומכל מקום עיקרון חופש הביטוי חל עליהן. התגובות אינן חלק

בית משפט השלום בחיפה

01 נובמבר 2012

ת"א 5049-07-08 מנסור ואח' נ' חלבי ואח'

בלתי נפרד מהכתבה והן ספונטניות והרי גם מטעמים אלה הקורא הסביר אינו מייחס להן משמעות רבה.

ב. אף אם תאמר כי תוכן הכתבה או התגובות ופרסומן מהווה לשון הרע, הרי אין להטיל על הנתבעים אחריות בדין, שכן במקרה דנן אינטרס השמירה על חופש הביטוי גובר על אינטרס ההגנה על שמם הטוב של התובעים. לדברים משנה תוקף במקרה דנן בו הפרסום מתייחס לפעילות התובעת במסגרת מילוי תפקידה הציבורי והוא מהווה הבעת דעה, ולא קביעת אמת עובדתית.

ג. לנתבעים עומדת הגנת אמת בפרסום בהתאם לסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, וכן הגנת תום הלב בהתאם לס"ק 15(2) ו-15(4) לחוק.

ביחס לטענת אמת בפרסום טענו הנתבעים כי אכן עסקינן בפרסום אמת שכן בהחלטה שניתנה בהליך הפירוק, ואשר בעקבותיה פורסמה הכתבה, נדחו טענות התובעת כאילו חב' כרמים בעמק אינה זכאית לקבל כספים מעיריית עיר הכרמל בשל ליקויים שהתגלו בעבודתה. כמו כן לא יכולה להיות מחלוקת כי קיים עניין ציבורי בפרסום ביחס התנהלות לא תקינה של בעלת תפקיד ציבורי, כתובעת.

ד. נתבעים מס' 4-7 הוסיפו וטענו כי יש לדחות את התביעה נגדם על הסף בהעדר כל אחריות לפרסום הכתבה והתגובות, וזאת מהנימוקים כמפורט להלן:

ביחס לנתבע מס' 4 נטען כי על אף ששמו מופיע בכתבה בתור אחד הכתבים, בפועל הוא אינו קשור אליה אלא משמש ככתב במדור הספורט של האתר ושמו שורבב בטעות לכתבה.

ביחס לנתבע מס' 5, נטען כי הוא משמש כעורך לשוני של האתר והוא ערך לשונית את הכתבה, זאת ותו לא. חלקו הנ"ל של נתבע מס' 5 אינו מטיל עליו כל אחריות לפרסום הנתען של לשון הרע וטענתם הנוגדת של התובעים בנדון אינה מבוססת על כל אסמכתא משפטית ודינה להידחות.

ביחס לנתבע מס' 6 נטען כי הוא משמש כאיש טכני באתר ואחראי על שלושה מדורים שהמדור בו פורסמה הכתבה אינו נמנה עליהם. בהסכם אליו הגיעו נתבעים מס' 1 ו-6 נקבע כי אחריותו המשפטית של האחרון חלה אך ורק ביחס למדורים שבאחריותו.

בית משפט השלום בחיפה

01 נובמבר 2012

ת"א 5049-07-08 מנסור ואח' נ' חלבי ואח'

1 ביחס לחב' פלטינוס נטען כי בהתאם להסכם ההפעלה לא מוטלת עליה כל אחריות
2 משפטית.

3
4 ה. התובעים לא הוכיחו כי נגרם להם נזק כלשהו בעקבות פרסום הכתבה והתגובות
5 וטענותיהם בנדון הועלו בעלמא. ודוק, התובעת ממשיכה לשמש בתפקידה בתור
6 גזברית מועצה מקומית עוספיה, תובע מס' 2 ממשיך בעסקיו המוצלחים ותובע מס'
7 3 ממילא פרש לגימלאות והטענה כי הוא איש ציבור לא הוכחה במשפט.

8
9 11. לטענת נתבע מס' 3 לא היה לו כל תפקיד או בעלות באתר ובטעות הופיע שמו בכתבה בתור
10 אחד הכתבים. "חלקו" של נתבע מס' 3 בכתבה מתמצה בכך כי הוא שלח לתפוצת הדואר
11 האלקטרוני שלו, ובין היתר לנתבע מס' 1, קישור להחלטה ועל כן הוא אינו בבחינת
12 "מפרסם" הכתבה או התגובות שבאו בעקבותיה.

13
14 נתבע מס' 3 הוסיף וטען כי הביטויים נגד התובעת המופיעים בכתבה אינם מגיעים לכדי
15 לשון הרע ולכל היותר מדובר בביטויים בוטים, אולי אף פוגעים וחסרי טעם המהווים
16 קילוסים וגידופים. גם נתבע מס' 3 טוען להגנת אמת בפרסום ותום הלב ומוסיף כי התובעים
17 מאדירים ומגזימים בטענותיהם במשפט.

דיון:

18
19
20
21 12. כרגיל, בדיני לשון הרע קיימים מתח ותחרות בין שני ערכים בעלי חשיבות ממדרגה ראשונה
22 שקשה להפריז בחשיבותם: הזכות לשם טוב ופרטיות מחד וחופש הביטוי מאידך.

23
24 ב-בג"צ 6126/94 סנש נ' רשות השידור, פ"ד נג(3), 817 נפסק לעניין שמו הטוב של האדם
25 כדלקמן:

26
27 "אכן, הזכות לשם הטוב של האדם היא ערך יסוד בכל משטר דמוקרטי. היא תנאי
28 חיוני לחברה שוחרת חירות. היא מבוססת בין השאר על הצורך בהערכה פנימית,
29 בגאווה אישית ובהכרה אישית בין בני אדם" (שם, עמ' 832 ב').

30
31 ובהמשך,

32
33 "הגוזל את רכושי עשוי לפצות אותי בממון. הגוזל את שמי הטוב גוזל גם את טעם
34 קיומו. שמו הטוב של האדם קובע את התייחסותו שלו לעצמו ואת ההתייחסות
35 של חבריו אליו. הוא קובע את יחסה של החברה אליו. הנכס היחיד שיש לרבים –

בית משפט השלום בחיפה

01 נובמבר 2012

ת"א 5049-07-08 מנסור ואח' נ' חלבי ואח'

1 בין המכהנים ברשויות השלטון ובין הפועלים במגזר הפרטי – הוא שמם הטוב.
2 הוא יקר להם כחיים עצמם. כך לגבי אנשים חיים. כך לגבי המתים" (שם, עמ'
3 832, ד"ה').

4
5 גם ב-רע"א 4447/07 מור נ' ברק בע"מ (פורסם בנבו), חזר בית המשפט על ההלכה לעיל
6 והוסיף באומרו:

7
8 "שמו הטוב של האדם – המוניטין שצבר לעצמו במהלך חייו – הוא נכס מקניינו,
9 הנרכש לעיתים בעמל רב ולאורך זמן. הוא מהווה ביטוי חשוב לכבודו של האדם;
10 הן כבוד במובן honor, לאמור – ההוקרה וההכרה הנובעים ממעמדו בחברה
11 אליה הוא משתייך, והן כבוד במובן dignity, לאמור – ערכו הפנימי של האדם.
12 שמו הטוב של האדם מאפשר לו להימנות על בני הקהילה, ובכך להגשים את עצמו
13 ולעצב את אישיותו" (שם, סעי' 17 לפסק הדין).

14
15 ובאשר לחופש הביטוי, בבג"ץ סגס לעיל חזר בית המשפט על שלל ההלכות שנקבעו בעבר
16 לעניין חשיבות הערך של חופש הביטוי, ופסק באומרו:

17
18 "חופש הביטוי הוא מערכה היסודיים ביותר של מדינת ישראל כמדינה
19 דמוקרטית. חופש הביטוי נתפס על ידי הדמוקרטיה כזכות 'על', 'עילאית' ... יש
20 לה ... מקום של כבוד בהיכל זכויות היסוד של האדם'... חופש הביטוי הוא 'חלק
21 בלתי נפרד מהאתוס המשפטי שלנו' ... אכן חופש הביטוי מהווה 'ציפור נפשה'
22 של הדמוקרטיה" (שם, עמ' 829 ה'ו').

23
24 13. מטבע הדברים, ערכים וזכויות אינם מוחלטים, ולעניין זה אין נפקא מינא מה מידת
25 חשיבותם ובכירותם בסדר החברתי הקיים. לפיכך, כאשר קיים מתח והתנגשות בין שני
26 ערכים, על בית המשפט לעשות את האיזון הראוי והמתאים במסגרת ההליך שבפניו ובסופו
27 של יום לאמץ ולהעדיף ערך אחד על פני משנהו.

28
29 חוק איסור לשון הרע מהווה כשלעצמו איזון בין שני הערכים של חופש הביטוי ושמו הטוב
30 של האדם. האיזון נעשה באופן עדין באמצעות הוראות החוק הקובעות, מחד, מתי פרסום
31 יחשב כעבירה פלילית או עוולת אזרחית של לשון הרע, ומאידך, ההגנות אשר בהתקיימן
32 פטור המפרסם מאחריות בדין (ר' רע"א 4740/00 אמר ואח' נ' יוסף ואח', פ"ד נה(5), 510,
33 518, וכן ע"א 214/89 אבנרי ואח', נ' שפירא ואח', פ"ד מג(3), 840, 861).

34
35 14. בסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע הגדיר המחוקק את לשון הרע, באומרו:

בית משפט השלום בחיפה

01 נובמבר 2012

ת"א 5049-07-08 מנסור ואח' נ' חלבי ואח'

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

1. להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצידם;
2. לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
3. לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;
4. לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו".

סעיף 2 לחוק מגדיר פרסום מהו, כדלקמן:

- א. פרסום, לעניין לשון הרע – בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.
- ב. רואים כי פרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות –
 1. אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;
 2. אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת הנפגע".

המחוקק הוסיף וקבע כי פרסום לשון הרע מהווה עבירה פלילית (סעיף 6 לחוק) וכן עוולה אזרחית (סעיף 7 לחוק) ולפיכך מי שנפגע מפרסום לשון הרע זכאי לקבל פיצוי ללא הוכחת נזק עד לסכום המכסימלי כפי שנקבע בחוק (סעיף 7 א' לחוק) או מעבר לאותו סכום ובכפוף להוכחת גובה הנזק.

בפרק ג' לחוק איסור לשון הרע נקבעו מספר הגנות אשר בהתקיים אחת מהן המפרסם לא יחוב בדין הפלילי או האזרחי. לענייננו, בסעיף 14 לחוק נקבעה הגנת אמת בפרסום (או "אמת דיברתי") ובסעיף 15 לחוק נקבעה הגנת תום הלב.

15. בפסק הדין המנחה אשר ניתן ב-ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ ואח' נ' הרציקוביץ', פ"ד נח(3), 558 נקבע כי יש לנתח ביטוי במסגרת עוולת לשון בארבעה שלבים שונים, כמפורט להלן:

בית משפט השלום בחיפה

01 נובמבר 2012

ת"א 5049-07-08 מנסור ואח' נ' חלבי ואח'

- 1 בשלב הראשון יש לשלוף מתוך הביטוי את המשמעות העולה ממנו לפי אמות
- 2 המידה המקובלות של האדם הסביר, משמע, פרשנות אובייקטיבית, ולברר האם
- 3 מדובר בביטוי הגורם להשפלתו של פלוני בעיני האדם הסביר. בנדון יש לייחס
- 4 לביטוי את המשמעות הסבירה של המילים לפי הקשרן, תוך התחשבות באופייה של
- 5 הסוגייה ובהתאם לתפיסות מקובלות של האדם הסביר. ודוק, אם בית המשפט
- 6 נתקל בקושי פרשני, עליו להעדיף את הפרשנות שלפיה הביטוי איננו מהווה פרסום
- 7 לשון הרע.
- 8
- 9 ב. בשלב השני יש לבחון האם מדובר בביטוי העונה על ההגדרות שבסעיפים 1-2 לחוק.
- 10 בהקשר זה יש להתחשב בזהות הנפגע מן הביטוי ולבחון באם מדובר באיש ציבור
- 11 או שמא באדם פרטי. ככל ומדובר באיש ציבור, יינתן משקל רב יותר לחופש הביטוי
- 12 על חשבון השם הטוב.
- 13
- 14 בנדון בית המשפט הפנה בעניין הרציקוביץ' לעיל לפסק הדין שניתן בעניין אבנרי,
- 15 שם נקבע כדלקמן:
- 16
- 17 **"... גופים ואנשים, הנושאים במשרות ציבוריות או בתפקידים שלציבור**
- 18 **עניין בהם, נוטלים על עצמם מעצם מעמדם ותפקידם סיכונים הקשורים**
- 19 **בהתנכלויות לשם הטוב. כמובן, אין בכך להצדיק פגיעה בשמם הטוב,**
- 20 **שהוא היקר בנכסיהם, אך יש בכך כדי להחליש את המשקל שיש ליתן**
- 21 **לשיקול זה ביחס לחופש הביטוי"** (שם, עמ' 863).
- 22
- 23 ג. בשלב השלישי, וככל שמתקיים השלב השני, יש לבחון באם למפרסם עומדת אחת
- 24 ההגנות הקבועות בסעיפים 13-15 לחוק איסור לשון הרע. לעניין זה יוער כי
- 25 בהתקיים אחת ההגנות הקבועות בסעיף 13 לחוק, הפרסום אינו מהווה עבירה
- 26 פלילית או עוולה אזרחית. מאידך, נקודת המוצא בסעיפים 14-15 לחוק היא כי
- 27 הפרסום מקים עבירה פלילית או עוולה אזרחית של לשון הרע, אף כי בהתקיים
- 28 אחת ההגנות הקבועות בהם, המפרסם לא יחויב בדין.
- 29
- 30 ד. בשלב הרביעי והאחרון יש לבחון את גובה הפיצוי המגיע לנפגע מפרסום לשון הרע,
- 31 אם בהוכחת גובה הנזק ואם בהעדר הוכחה כאמור.
- 32
- 33 עוד לעניין האיזון בין חופש הביטוי לבין שמו הטוב של האדם ראוי לציין את ההבחנה בין
- 34 פרסום המהווה הבעת דעה לבין פרסום המהווה קביעת אמת עובדתית. בהתאם להלכה
- 35 הפסוקה, כאשר הפרסום מהווה הבעת עמדה, אזי יש לתת לערך של חופש הביטוי משקל רב

בית משפט השלום בחיפה

01 נובמבר 2012

ת"א 5049-07-08 מנסור ואח' נ' חלבי ואח'

1 יותר מאשר הערך של השם הטוב. הדברים באו לידי ביטוי בס"ק 15(4) ו-5(5) לחוק שם נקבע
2 כי בהתקיים תנאים מסוימים, פרסום הבעת דעה המהווה לשון הרע אינה מקימה אחריות
3 פלילית או אזרחית (ר' פס"ד שוקן לעיל, שם, בסע' 11-12 וכן ע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר
4 אילנה דין, פורסם בנבו, שם, בסע' 121 לפסק הדין).

5
6 ב-ע"א 323/98 שרון נ' בנזימן, פ"ד נו(3) 245, סקר בית המשפט מבחנים שונים לפיהם ניתן
7 לקבוע באם פרסום מסוים מהווה הבעת דעה או תיאור עובדתי, אולם הוא קבע כי המבחן
8 העיקרי הינו מבחן "הרושם הכללי שיוצר מרקם הכתבה בעיני הקורא הסביר או האדם
9 הרגיל" (שם, עמ' 263-262).

10
11 מן הכלל אל הפרט.

12
13 16. מעיון בפסקה הראשונה של הכתבה עולה כי דווח מפיו של הכתב על התוצאה האופרטיבית
14 של ההחלטה – חיוב עיריית עיר הכרמל לשלם לחב' כרמים בעמק סך של 1,600,000 ש"ח
15 בגין חשבונות שלא נפרעו – וכן ציטוטים מפיו של נתבע מס' 2 ואשר נכללו ביתר חלקי
16 הכתבה. כל יתר חלקי הכתבה הם ציטוטים מפיו של נתבע מס' 2 בהן הוא מציין טענות
17 עובדתיות גרידא ביחס לתחום עיסוקה של חברת כרמים בעמק, פרויקטים אשר ביצעה
18 בעיר הכרמל, השלמת ומסירת אותן עבודות ללא כל דופי, יתרת החוב של העירייה כלפי חב'
19 כרמים בעמק, כולל פירוט רכיבי החוב, סירוב העירייה לשלם לחב' כרמים בעמק את החוב
20 הנטען על אף הסכמות וסיכומים שהיו בין הצדדים וכן תיאור הנזק הכבד שנגרם לחב'
21 כרמים בעמק בעקבות זאת, לרבות קריסתה וקטיעת פרנסתם של 100 משפחות. לאחר
22 העלאת כל הטענות העובדתיות הנ"ל הוסיף נתבע מס' 2 באומרו:

23
24 "לגבי החלטת כב' השופטת גילאור, נשיאת בית המשפט החוזי (כך במקור – ר.ח.)
25 בחיפה, הרי שהחלטה זו באה לשלם קץ למסע הרמיסה, שרירות הלב והשקרים
26 האינסופיים של גזברית העירייה, תוך העמדת דברים על דיוקם...".

27
28 ובהמשך,

29
30 "אין זה קל ואין זה פשוט לרמוס אנשים ולרמוס מפעל חיים, שרירות הלב,
31 השקרים וסילופי העובדות הביאו לכך שכרמים נקלעה למצב קשה. התנהגות
32 הגזברית הינה התנהגות שיטתית. ראה את העוול שנגרם לעובדים ולספקים".

33
34 כמו כן, בהתייחסו לחוב הנטען של עיריית עיר הכרמל כלפי חב' כרמים בעמק בסכום נכבד
35 של 12.1 מיליון ש"ח הוסיף נתבע מס' 2 באומרו:

בית משפט השלום בחיפה

01 נובמבר 2012

ת"א 5049-07-08 מנסור ואח' נ' חלבי ואח'

"הסכום הנ"ל מעוגן בסיכומים, ובהחלטות בתי המשפט, אך העירייה באמצעות הגזברית התעלמו מתשלום הכספים המגיעים לחברה ואף שלחה את החובות הנ"ל לתיק האיחוד של העירייה, כמעשיו של פושט רגל" (ההדגשה אינה במקור – ר.ח.).

17. הטענות המועלות בכתבה, כמתואר לעיל, בעיני הקורא הסביר משמעותן היא כדלקמן: תובעת מס' 1 התעלמה מחובת העירייה מתשלום החוב המגיע לחב' כרמים בעמק בסכום נכבד של 12.1 מיליון ש"ח, היא הנהיגה מסע של רמיסה, שרירות לב ושקרים אינסופיים וכתוצאה מכך החברה קרסה ונגדעה פרנסתן של 100 משפחות שהיו תלויות בה.

הרושם הכללי שיוצר מרקם הכתבה בעיני הקורא הסביר הוא כי אין מדובר בהבעת דעה, כטענת הנתבעים, אלא קביעת אמיתות עובדתיות הנתמכת, כביכול, בנתונים עובדתיים ונתונים מספריים שמסר נתבע מס' 2 ופורטו בכתבה. הקורא הסביר אינו מבין כי מדובר בהבעת עמדה רגשית ומתריסה הבאה מפיו של אדם שהעסק שלו התמוטט, אלא נוצר הרושם כי מדובר בעובדות הבאות מפיו של גורם יודע דבר הנוקב אף בנתונים מספריים לתמיכה בהן. העובדה כי נתבע מס' 2 מוצג בכתבה כמנהל ובעלים של חב' כרמים בעמק, שמן הסתם היה מעורה בעסקיה ובגורמים אשר הביאו לקריסתה הכלכלית, היא היא הנותנת כי יש לייחס לעובדות הנטענות בה יתר אמינות מנקודת ראותו של הקורא הסביר.

18. העובדה כי תובעת מס' 1 הינה עובדת ציבור, אינה טעם מוצדק להשתלח בה ולייחס לה מעשים כה חמורים של מסע רמיסה, שקרים ושרירות לב אשר גרמו, כביכול, לקריסת חברת כרמים בעמק וגדיעת פרנסתן של 100 משפחות שהיו תלויות בה (כמובן, בהנחה והדברים אינם אמת, ועל כך בהמשך). אמנם נכון, בהלכה הפסוקה כמפורט לעיל, נקבע כי יש לתת מרווח רב יותר לחופש הביטוי כאשר הפרסום מתייחס לאיש ציבור, אולם, באיזון הכולל ולאור העובדה כי הכתבה אינה בבחינת הבעת עמדה אלא קביעות עובדתיות גרידא, ובהתחשב בחומרת הדברים המוטחים בתובעת מס' 1, באתי לכלל מסקנה כי פרסום הכתבה עונה על שלוש החלופות הקבועות בס"ק 1(1), (2) ו-(3) לחוק איסור לשון הרע.

19. כאמור, עניינה של תביעה דנן הוא גם בפרסום התגובות שבאו בעקבותיה. מסיכומי התובעים עולה כי עילת התביעה ביחס לפרסום הכתבה כמו גם התגובות מבוססת על חוק איסור לשון הרע, זאת ותו לא. נשאלת אפוא השאלה האם ניתן להחיל את דיני לשון הרע על פרסום תגובות באינטרנט. בנדון טרם נקבעה הלכה פסוקה, אם כי בפסק הדין אשר ניתן ב-רע"א 4447/07 מור נ' ברק בע"מ (פורסם בנבו) בו נדונה שאלת חשיפת זהותו של גולש אנונימי באינטרנט, התייחס בית המשפט לסוגייה הנ"ל באומרו:

בית משפט השלום בחיפה

01 נובמבר 2012

ת"א 5049-07-08 מנסור ואח' נ' חלבי ואח'

1
2 "הזכות לשם טוב ולכבוד אינה מתאינת במרחב הווירטואלי ואין להסכין עם
3 הילכדותה ברשת; יש לציין כי גם אם מתגברים על 'מחסום האנונימיות' ומגיעים
4 לשלב של הגשת תביעה נגד נתבע ידוע, שאלה היא האם ראוי להחיל את דיני
5 לשון הרע הקיימים על פרסומים משמיצים באינטרנט ... לטעמי נדרשת הסדרה
6 של הנושא, אך בהיעדר עדכון ראוי של דיני לשון הרע הקיימים מוטב להחילם
7 ב'שינויים המתחייבים' מאשר להניח קיומה של לאקונה, השינויים המתחייבים
8 כוללים היבטים שונים של הפרסום באינטרנט, ובהם: המשקל המועט שניתן
9 לעיתים קרובות להתבטאויות במסגרת תגובות בכלל, ובמסגרת תגובות
10 אנונימיות בפרט; ריבוי התגובות באופן שלעיתים קרובות הפרסום המשמיץ
11 'נבלע בהמון'; והנגישות של הנפגע עצמו, ושל שוחרי טובתו, לאותם אתרים
12 שבהם נעשה הפרסום הכולל לשון הרע, והיכולת לפרסם הכחשות ותגובות
13 מתאימות ... כל אלה עשויים לעיתים תכופות ליתר את הצורך האמיתי בקיומה
14 של תביעת לשון הרע, ואף להפוך את טענת הנפגע ל'זוטי דברים' (שם, סעיף 18
15 לפסק הדין) (ההדגשה אינה במקור – ר.ח.).

16
17 20. עיינתי במכלול התגובות וממספר נימוקים כלהלן לא מצאתי כי יש בהן להטיל בגינן
18 אחריות על מי מהנתבעים בהתאם לחוק איסור לשון הרע. להלן אפרט:

19
20 א. עסקינן בתגובות אנונימיות שיש לתת להן משקל נמוך, אם בכלל.

21
22 ב. בתגובות הכוללות התייחסות שלילית נגד התובעים או מי מהם, לרוב הדברים
23 נאמרו כהבעת דעה ולא כקביעת אמיתות עובדתית. על קבוצה זו נמנות תגובות
24 מס' 8, 11, 12, 13, 19, 29, 45, 47 ו-48.

25
26 ג. בעקבות פרסום הכתבה פורסמו 33 תגובות ובהחלט ניתן לומר כי הפרסום השלילי
27 "נבלע בהמון". מסקנה זו מתחזקת לאור העובדה כי בחלק מהתגובות אין כל
28 התייחסות, ישירה או עקיפה, לתובעים או מי מהם ובחלק אחר המגיבים אף
29 נוקטים עמדה כנגד נתבע מס' 2 וחב' כרמים בעמק (ר' לדוגמא תגובת מס' 4, 5, 14
30 ו-34). כן ראוי לציין כי הטענה ולפיה תובעים מס' 2-3 שקועים בחובות ולוו כספים
31 בשוק האפור עלתה בתגובת מס' 26 בלבד ולא היה לה כל "הד" בתגובות שבאו
32 לאחריה.

33
34 21. הואיל ואין חולק כי בכתבה אין כל התייחסות, במישרין או בעקיפין, לתובעים מס' 2-3,
35 מאחר ותביעתם מבוססת אך ורק על הפרסום בחלק מהתגובות ומאחר ובהתאם למסקנה

בית משפט השלום בחיפה

01 נובמבר 2012

ת"א 5049-07-08 מנסור ואח' נ' חלבי ואח'

- 1 אליה הגעתי, לפיה, פרסום התגובות אינו מבסס עוולת לשון הרע כנגד מי מהנתבעים, הרי
2 מן הדין לדחות את תביעתם של תובעים מס' 2-3.
- 3
- 4 22. טרם תידונה ההגנות אשר העלו הנתבעים, אדרש כעת לסוגיה נכבדה אשר למצער לא זכתה
5 להתייחסות מספקת, אם בכלל, בסיכומי הצדדים. כוונתי לשאלה מי מבין הנתבעים נחשב
6 כאחראי לפרסום הכתבה.
- 7
- 8 23. סעיף 11 לחוק, ואשר כותרתו "אחריות בשל פרסום באמצעי תקשורת", קובע כדלקמן:
9
- 10 "א. פורסמה לשון הרע באמצעי תקשורת, ישאו באחריות פלילית ואזרחית
11 בשל לשון הרע, האדם שהביא את דבר לשון הרע לאמצעי התקשורת
12 וגרם בכך לפרסומו, עורך אמצעי התקשורת ומי שהחליט בפועל על
13 הפרסום, ובאחריות אזרחית ישא גם האחראי לאמצעי התקשורת.
14
- 15 ג. בחוק זה –
16 'אמצעי תקשורת' – עיתון כמשמעותו בפקודת העיתונות (להלן – עתון)
17 וכן שידורי רדיו וטלוויזיה הניתנים לציבור;
18 'עורך אמצעי תקשורת' בעתון – לרבות עורך בפועל, ובשידור – לרבות
19 עורך התכנית שבה נעשה הפרסום;
20 'אחראי לאמצעי תקשורת' בעתון – המוציא לאור, ובשידורי רדיו
21 וטלוויזיה – מי שאחראי לקיומם".
- 22
- 23 סעיף 2 לפקודת העיתונות, אליה מפנה ס"ק 11 (ג) לחוק, כמצוטט לעיל, מגדיר "עיתון",
24 "נדפס" ו-"מכבש דפוס" העולים מהגדרת עיתון, כדלקמן:
25
- 26 "עיתון" פירושו כל דבר-דפוס המכיל חדשות, ידיעות, סיפורי מאורעות, או כל
27 הערות, ציונים, או באורים בקשר עם אותם חדשות, ידיעות או סיפורי מאורעות,
28 או עם כל ענין אחר בעל חשיבות ציבורית, הנדפס בכל לשון והיוצא לאור בישראל
29 למכירה או להפצת חינם, לעתים קבועות או בלתי קבועות, אך אין הוא כולל כל
30 דבר דפוס היוצא לאור ע"י ממשלת ישראל או למענה;
31 'נדפס' פירושו הועתק במכבש דפוס;
32 'מכבש דפוס' כולל כל מכונת דפוס ומכשיר דפוס שסוגלו והיעודים כנראה לשמש
33 להעתקת מלים, תמונות, או אותות על גבי נייר, או על בד או על חומר אחר כיוצא
34 בזה, אך אין הוא כולל כל מכשיר המכוון והמשמש רק להעתקת תרשימים או כל
35 מכשיר פוטוגרפי גרידא הנועד והמשמש רק להעתקת צילומים, או כל מכונת

בית משפט השלום בחיפה

01 נובמבר 2012

ת"א 5049-07-08 מנסור ואח' נ' חלבי ואח'

כתיבה או כל מכשיר מטלטל אחר המכוון והמשמש להעתקת מלים או אותות
כשאותו מכשיר או אותה מכונה אינם משמשים אלא להעתקת מסמכים שהם
באמת ובתמים מסמכים מסחריים או פרטיים;".

מהוראות הדין לעיל עולה כי הגדרת "עיתון", הכוללת "דפוס" באמצעות "מכשיר דפוס"
אינה ישימה ביחס לאתר אינטרנט גם באם אופיו והעניינים המתפרסמים בו דומים לאלה
המתפרסמים בעיתון רגיל.

24. עולה איפוא השאלה, שטרם הוכרעה בבית משפט העליון, האם ניתן להחיל הוראות סעיף
11 לחוק איסור לשון הרע על פרסום באתר אינטרנט. בערכאות הדיוניות ניתן לאתר גישות
שונות בסוגיה הנ"ל. כך לדוגמא, ב-ק.פ. (שלום-ת"א) 145/00 ויסמן נ' גולן (פורסם בנבו)
נקבע כי פרסום מהדורה מקוונת של עתון מודפס נחשב ל"עיתון" כהגדרתו בסעיף 11 לחוק.
מנגד, בפסק הדין שניתן ב-ת.א. (שלום-כ"ס) 7830/00 בוכרוב נ' פורן (פורסם בנבו) נקבע
כי אתר אינטרנט של עיתון אינו בגדר "עיתון" כמשמעותו בסעיף 11 לחוק. הסוגיה שבה
ועלתה ב-ת.א. (שלום-ת"א) 37692/03 סודרי נ' שטלריד (פורסם בנבו) שם נדון מקרה שבו
הפרסום נעשה על ידי צד ג' באתר אינטרנט ללא התערבות מנהל האתר בתוכן הפרסום ועל
אף זאת הוגשה תביעה בעילת לשון הרע נגד אותו מנהל. באותו פסק דין לא הכריע בית
המשפט בשאלה האם יש להחיל את סעיף 11 לחוק איסור לשון הרע על פרסום בעיתון
אינטרנט וקבע באומרו:

"כשלעצמי, אני סבורה כי השאלה האם אתר אינטרנט הוא 'עיתון', איננה נקיה
מספקות, כאשר מדובר באתר שיש לו המאפיינים של 'עיתון', למעט המאפיין של
ה'הדפסה'. כך כאשר מדובר באתר שיש לו עורך, הממין ומסנן את התכנים
המתפרסמים בו, אתר בו קיימים כתבות ופרסומים המתפרסים על דעת המערכת.
השאלה האם מדובר ב'עיתון' על כל הכרוך בכך, למרות שלא מדובר ב'דבר דפוס'
ה'נדפס', אינה פשוטה".

25. במקרה דנן, ולאור הטענות המופנות כנגד כל אחד מהנתבעים ביחס לחלקו בפרסום הכתבה
והראיות שהוגשו לתמיכה בהן, אם בכלל, ממילא אין צורך להידרש לשאלת תחולתו של
סעיף 11 לחוק איסור לשון הרע על פרסום הכתבה. ודוק, קיימת תמימות דעים בפסיקה כי
פרסום באתר אינטרנט יכול להוות פרסום לשון הרע אך המחלוקת היא בשאלה האם לאור
סעיף 11 לחוק ניתן להרחיב את האחריות לפרסום על בעלי תפקידים בעיתון, כגון העורך
והאחראי לעיתון. בנדון יש להפנות בשנית לאמור בפסק דין מור נ' ברק, לפיו "הזכות לשם
טוב ולכבוד אינה מתאינת במרחב הווירטואלי ואין להסכין עם הילכדותה ברשת".

בית משפט השלום בחיפה

01 נובמבר 2012

ת"א 5049-07-08 מנסור ואח' נ' חלבי ואח'

- 1 לעניין זה יש להוסיף כי הגדרת המונח "פרסום" בסעיף 2 לחוק רחבה דיה על מנת לכלול
2 פרסום באינטרנט ולא רק באמצעי תקשורת קונבנציונאליים.
3
4 אפנה כעת לטענות התובעים ביחס לחלקו של כל אחד מהנתבעים בפרסום הכתבה.
5
6 26. א. מסעיף 6 לתצהיר נתבע מס' 1, מוצג נ/6, עולה כי משנודע לו על מתן ההחלטה
7 בהליך הפירוק, הוא ערך ראיון עם נתבע מס' 2, קיבל תגובתו להחלטה ופרסם
8 אותה תגובה במסגרת הכתבה. באשר לנתבע מס' 2, אין חולק כי הציטוטים
9 המפורטים בכתבה הם מפיו ואף אין כל טענה כי הוא לא ידע על הכוונה לפרסם
10 אותם.
11
12 בהתאם לס"ק 2(ב)(1) לחוק, רואים בפרסום לשון הרע פרסום ככל שהוא מיועד
13 לאדם זולת הנפגע. כמו כן, בהתאם לס"ק 2(א) לחוק, גם פרסום בעל פה עונה על
14 הגדרת המונח פרסום לעניין לשון הרע. בנסיבות העניין, יש לראות בנתבע מס' 1
15 כאחראי לפרסום לאור חלקו בו, כמפורט לעיל, ובאשר לנתבע מס' 2, אחריותו
16 נובעת מהעובדה כי הוא מסר לנתבע מס' 1 את תוכן הדברים שפורסמו בכתבה.
17
18 27. א. התביעה נגד נתבעים מס' 3-4 מבוססת על העובדה כי שמם מופיע בראש הכתבה
19 בתור כתבים יחד עם נתבע מס' 1.
20
21 לאורך כל המשפט טען נתבע מס' 3 כי אין לו כל חלק בכתבה, זאת למעט משלוח
22 קישור למערכת האתר ובו ההחלטה נשוא התביעה בעוד כי לטענת נתבע מס' 4 הוא
23 שימש ככתב במדור הספורט של האתר וחלקו בכתבה מתמצה בכך כי הוא נדרש
24 לתמלל אותה, זאת ותו לא.
25
26 ב. למעט שניים - שלושה משפטים המופיעים בפסקה הראשונה בכתבה, הרי כל יתר
27 חלקיה הם ציטוטים מפיו של נתבע מס' 2. עובדה זו, כמו גם הצהרתו של נתבע מס'
28 1 כי הוא זה אשר ערך את הראיון עם נתבע מס' 2 אשר בעקבותיו פורסמה הכתבה,
29 תומכים בעמדתם האמינה והעקבית של נתבעים מס' 2-3 כי הם לא היו הכתבים
30 של הכתבה ומטעם זה יש לדחות את התביעה נגדם.
31
32 29. א. באשר לנתבעים מס' 5-7 יודגש תחילה כי בתצהירי עדותם הראשית של התובעים
33 אין כל טענה, מקל וחומר ראיה, באשר לחלקם של הנ"ל בפרסום הכתבה. לפיכך
34 אין בפי התובעים גרסה עובדתית סותרת לגרסת נתבעים מס' 5-7 ביחס לחלקם
35 בפרסום הכתבה.

בית משפט השלום בחיפה

01 נובמבר 2012

ת"א 5049-07-08 מנסור ואח' נ' חלבי ואח'

ב. בסעיף 7 לתצהיר עדותו הראשית, מוצג נ/4, טען נתבע מס' 5 כי עם הקמת האתר הוא סייע בעריכה לשונית ולצרכי פרסום של האתר, שמו ממשיך להופיע באתר כאחראי לעריכה הלשונית. כמו כן, נתבע מס' 5 העיד בסעיף 11 לתצהירו כי הוא קרא את הכתבה בראשונה לאחר פרסומה ומשנודע לו עליה מחברים. נתבע מס' 5 חזר על גרסתו הנ"ל בחקירה הנגדית.

בהעדר גרסה נגדית, מקל וחומר גרסה מוכחת, של התובעים ביחס לחלקו של נתבע מס' 5 בפרסום הכתבה באופן המטיל עליו אחריות לפי חוק לשון הרע, ראוי היה כי הם יחזרו בהם מהתביעה נגדו. תחת זאת העלו התובעים בסעיף 128 לסיכומיהם טענה חסרת כל בסיס עובדתי, לפיה, נתבע מס' 5 היה אחראי על העריכה הלשונית של הכתבה ולאור חלקו הנ"ל יש לחייבו במשפט, וזאת מבלי להפנות לכל הוראה שבדין או בהלכה הפסוקה לעניין זה.

לאור האמור לעיל, יש לדחות את התביעה נגד נתבע מס' 5.

ג. כזכור, נתבע מס' 6 טען כי הוא הקים את האתר בשיתוף עם נתבע מס' 1, היה בעלים ב-50% ממנו, הוא עסק רק בחלק התפעולי-טכני שבו והיה אחראי לשלושה מדורים שהמדור בו פורסמה הכתבה אינו נמנה עליהם.

נתבע מס' 6 נותר עקבי בגרסתו במהלך חקירתו הנגדית וגם התובעים אינם טוענים לסתירות באותה גרסה.

בנסיבות העניין, ובהעדר גרסה עובדתית חולקת של התובעים ביחס לחלקו של נתבע מס' 6 בפרסום הכתבה באופן המטיל עליו אחריות לפי חוק לשון הרע, מן הדין לדחות את התביעה נגדו.

ד. כעולה מתצהיר נציג חב' פלטינוס, מר סלמאן מנסור, מוצג נ/3, והסכם התפעול המצורף אליו, החל ממועד חתימת ההסכם, 24.8.07, מונתה החברה הנ"ל כמפעיל חיצוני של האתר.

בחקירתו הנגדית נשאל המצהיר מטעם חב' פלטינוס באשר למהות תפקידה של החברה על פי הסכם התפעול והוא השיב באומרו:

בית משפט השלום בחיפה

01 נובמבר 2012

ת"א 5049-07-08 מנסור ואח' נ' חלבי ואח'

1 "יש פרסומות, כל בעל עסק שרוצה לפרסם באתר, החשבונית יצאה ממני
2 ואני הייתי אמור להעביר כספים לשני הגורמים שבהסכם מג'די חלבי
3 וחסון חלבי" (שם, עמ' 39 שורה 21 לפרוטוקול הדיון)

4
5 על אותה עמדה חזר העד בהמשך חקירתו (שם, עמ' 41 שורה 24 לפרוטוקול הדיון)
6 וכן הוסיף באומרו כי לא היתה לו אפשרות טכנית להסיר את הכתבה (שם, עמ' 40
7 שורה 9 לפרוטוקול הדיון) וכי אין לו גישה לשרת המערכת (שם, עמ' 41 שורה 31
8 לפרוטוקול הדיון)

9
10 הואיל והתובעים לא העלו גרסה עובדתית אחרת כנגד חב' פלטינום ולאור גרסת
11 החברה הנ"ל כמפורט לעיל, אין כל מקום להטיל עליה חבות בדיון בגין פרסום לשון
12 הרע.

13
14 30. סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע קובע לעניין הגנת אמת בפרסום כדלקמן :

15
16 "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם
17 היה אמת והיה בפרסום עניין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא
18 הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש".

19
20 מלשון החוק עולה כי תחולת הגנת אמת בפרסום מותנית בקיום שני תנאים מצטברים :
21 האחד, תוכן הפרסום הינו אמת, והשני, היה בפרסום עניין ציבורי. חובת ההוכחה לקיום
22 שני התנאים הנ"ל מוטלת על המפרסם (ר' דנ"א 7325/95 ידיעות אחרונות בע"מ ואח' נ'
23 קראוס ואח', פ"ד נב(3), 1, 41).

24
25 מן הכלל אל הפרט.

26
27 31. במקרה דנן הנתבעים לא טרחו להגיש ראיות או עדויות כלשהן לביסוס הטענה כי תוכן
28 הכתבה הינו אמת והוא תואם למציאות העובדתית ומטעמים השמורים עימם הם נמנעו
29 מהבאת ראיות באשר לסיבת הסתבכותה הכלכלית וקריסתה של חב' כרמים בעמק. ודוק,
30 נתבעים מס' 1-2, 4-7 מודים בסעיף 105 לסיכומי טענותיהם כי אין לדעת באם תשלום
31 הסכום שנקבע בהחלטה לחב' כרמים בעמק במועד, 1,600,000 ₪, היה מבריא את החברה
32 ומונע את פירוקה. מכאן עולה כי עצם העובדה כי במסגרת ההחלטה התקבלה דרישת חב'
33 כרמים בעמק לחייב את עיריית עיר הכרמל לפרוע את החשבונות שהוגשו לה, אינה
34 "מגרדת" את הטענות שבכתבה ביחס להיקף חובות העירייה לחברה או לעניין מסע
35 הרמיסה, השקרים ושרירות הלב של התובעת כנגדה וקריסת החברה הנטענת בעקבות זאת.

בית משפט השלום בחיפה

01 נובמבר 2012

ת"א 5049-07-08 מנסור ואח' נ' חלבי ואח'

32. אדרבא ואדרבא, היו אלה התובעים אשר טרחו והגישו לבית המשפט ראיות שונות ביחס לתסבוכת הכלכלית אליה נקלעה חב' כרמים בעמק, וזאת כמפורט להלן:

א. מפסק הדין אשר ניתן בבית משפט המחוזי בחיפה ב-ת.א. 1217/05, מוצג ת/23, עולה כי חב' כרמים בעמק המחתה לטובת חב' סונול את הכספים המגיעים לה מעיריית עיר הכרמל עד לסך של כ-9,400,000 ש"ח ובהתאם לכך העירייה חויבה לשלם לחב' סונול אותו סכום.

בהקשר זה צורף לתצהיר עדותו הראשית של נתבע מ' 2, מוצג נ/7, פרוטוקול ישיבה בינו לבין נציגים אחרים מטעם חב' כרמים בעמק ועיריית עיר הכרמל, בה התחייבה העירייה לשלם לחברה את המגיע לה, אך בכפוף לכך כי חברת כרמים בעמק תביא לסגירת ההליכים המשפטיים בהם נקטו נושי החברה, וחב' סונול בכללם, נגד העירייה. למותר לציין, כי הנתבעים לא טענו ולא הוכיחו כי חב' כרמים בעמק עמדה בתנאי זה.

ב. חב' כרמים בעמק ביצעה עבודות עבור מזמינים שונים שאין להם כל קשר לתובעת או לעירייה, ואלה עיכבו את התמורה המגיעה לחברה עבור אותן עבודות בסכומים נכבדים של מיליוני שקלים. כך לדוגמא, עיריית חדרה עיכבה סכום העולה על 1.8 מיליון ש"ח (מוצג ת/16), ובין מ"מ סאג'ור לבין חב' כרמים בעמק פרץ סכסוך ביחס למיליוני ש"ח (מוצג ת/18), ובכלל, במסגרת הליך הפירוק של חב' כרמים בעמק הוגשו תביעות חוב בסכום העולה על 28,000,000 ש"ח, לא פחות.

33. לאור האמור לעיל, ובשל הפער העצום בין הקביעות העובדתיות המפורטות בכתבה המטילה על התובעת אחריות להסתבכותה הכלכלית וקריסתה של חב' כרמים בעמק, לבין המציאות כעולה מהראיות שהגישו התובעים, הרי במקרה דנן אין כל מקום לתחולת הגנת אמת בפרסום.

34. הנתבעים העלו הגנת תום הלב על פי אחת משתי החלופות הקבועות בס"ק 15(2) ו-4(4) לחוק איסור לשון הרע.

בסעיף 15 (2) ו-4(4) לחוק איסור לשון הרע נקבע כדלקמן:

"15. במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:

בית משפט השלום בחיפה

01 נובמבר 2012

ת"א 5049-07-08 מנסור ואח' נ' חלבי ואח'

(2) היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אותו פרסום;
(4) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אופיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות;".

סעיף 16 לחוק איסור לשון הרע קובע מספר חזקות ביחס להגנת תום הלב, וזאת כדלקמן:

"(א) הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות האמורות בסעיף 15 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את הפרסום בתום לב.

(ב) חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם נתקיים בפרסום אחת מאלה:

- (1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו;
- (2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לא;
- (3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת הערכים המוגנים על-ידי סעיף 15".

בהלכה הפסוקה נקבע כי נתבע או נאשם נהנה מהגנת תום הלב בהתקיים שני תנאים מצטברים, האחד, הפרסום נעשה בתום לב, כאמור (סעיף 15 רישא לחוק), והשני, הפרסום נעשה באחת מ-12 החלופות הקבועות בסעיף 15 לחוק (סעיף 15 סיפא לחוק). עסקינן בשני תנאים מצטברים והגנת תום הלב לא תתקבל בהעדר אחד מהם (ר' ע"א 723/74 הוצאת עיתון הארץ בע"מ ואח' נ' חב' החשמל לישראל בע"מ ואח', פ"ד לא(2) 281, 300, ע"א 184/89 טריגמן נ' טיולי הגליל בע"מ ואח' (פורסם בנבו)).

וידגש, נטל ההוכחה לקיום הגנת תום הלב, בדומה להגנת אמת בפרסום, מוטל על הנתבע או הנאשם.

35. א. בתצהיר עדותו הראשית, מוצג נ/6, לא העלה נתבע מס' 1 כל טענה כי בטרם פרסום הכתבה הוא נקט באמצעי כלשהו על מנת לאמת את תוכן הפרסום. יתירה מכך, בחקירתו הנגדית גילה נתבע מס' 1 חוסר התמצאות מוחלטת בחב' כרמים בעמק והעיד כי הוא "לא יודע כלום על החברה" (שם, עמ' 61 שורה 21 לפרוטוקול הדיון). בהמשך, נשאל נתבע מס' 1 באשר לסיבת קריסתה של חב' כרמים בעמק, הכספים

בית משפט השלום בחיפה

01 נובמבר 2012

ת"א 5049-07-08 מנסור ואח' נ' חלבי ואח'

ששולמו לה על ידי עיריית עיר הכרמל, כמו גם לעניין כספים שעוכבו על ידי צדדי ג', וביחס לכל אלה הוא השיב כי הדברים אינם ידועים לו (שם, עמ' 63-64 החל משורה 26 לפרוטוקול הדיון).

בנסיבות העניין, עולה ומתחייבת המסקנה כי נתבע מס' 1 לא עשה דבר וחצי דבר על מנת לאמת את נכונות הנטען בכתבה, כולו או בחלקו. על אף זאת, נתבע מס' 1 אינו מהסס לטעון כי הוא התנגד לבקשת התובעים להסרת הכתבה מאחר והוא מאמין בה (שם, עמ' 66 שורה 7 לפרוטוקול הדיון).

ב. אמנם נכון, בסעיף 6 לתצהיר עדותו הראשית טען נתבע מס' 1 כי בטרם פרסום הכתבה "התקשרתי לבניין המועצה בעוספיה 3 פעמים ודיברתי עם הבחורה שעובדת במקביל לגזברית נאהדה מנסור וביקשתי שתגיב ולא חזרה אלי...", אולם טיעון זה אינו משכנע בעיניי, ומספר טעמים לדבר:

1. נתבע מס' 1 אינו מפרט את המועד בו פנה, כטענתו, לקבלת תגובת התובעת או פרטי הפקידה אשר כביכול שוחח עימה.

2. לא הוגשה כל ראיה להוכחת הטענה.

3. בכתבה גופא לא צוין כי התבקשה תגובת העירייה או התובעת, כנהוג ומקובל אצל עיתונאים.

ג. לאור האמור לעיל, משנקבע כי תוכן הכתבה אינו אמת, ומאחר ונתבע מס' 1 לא נקט לפני פרסומה באמצעי כלשהי על מנת להיווכח באם הפרסום הינו אמת אם לאו, הרי בהתאם לס"ק 16(ב)(2) לחוק איסור לשון הרע, חזקה כי נתבע מס' 1 עשה את הפרסום בהעדר תום לב.

36. נגד נתבע מס' 2 פועלת החזקה הקבועה בס"ק 16(ב) לחוק, שכן, הוכח כי תוכן הכתבה אינו אמת וקריסתה הכלכלית של חב' כרמים בעמק לא היתה בשל "מסע רמיסה, שרירות הלב והשקרים" של התובעת, אלא בשל נסיבות אחרות שאינן תלויות בה. יתירה מכך, בהחלטה אשר בעקבותיה פורסמה הכתבה אין כל התייחסות או קביעה באשר לסיבת הסתבכותה וקריסתה של חב' כרמים בעמק אלא היא דנה אך ורק בעניין חשבונות חב' כרמים בעמק בסך של 1.6 מיליון ש"ח שטרם נפרעו על ידי עיריית עיר הכרמל.

בית משפט השלום בחיפה

01 נובמבר 2012

ת"א 5049-07-08 מנסור ואח' נ' חלבי ואח'

1 אין חולק כי נתבע מס' 2 היה מעורה היטב בעסקיה של חב' כרמים והוא ידע היטב את
2 הנסיבות אשר הביאו לקריסתה. בנסיבות העניין, אין אפוא אלא להסיק כי נתבע מס' 2 ידע
3 כי ההאשמות אשר הטיח בתובעת במסגרת הכתבה אינן אמת ועל אף זאת הדבר לא הרתיע
4 אותו מפרסום הדברים.

5
6 לאור האמור לעיל אני דוחה טענת תום הלב אשר העלה נתבע מס' 2.

7
8 בסעיף 7 א' (ב)-(ג) לחוק איסור לשון הרע נקבע כדלקמן: 37

9
10 **ב. במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה רשאי בית המשפט לחייב את**
11 **הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, ללא**
12 **הוכחת נזק.**

13 **ג. במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, שבו הוכח כי לשון הרע פורסמה**
14 **בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע, פיצוי**
15 **שלא יעלה על כפל הסכום כאמור בסעיף קטן ב', ללא הוכחת נזק."**

16
17 בהתאם לס"ק 7 א(ד) לחוק, הסכומים לעיל נכונים לחודש ספטמבר 1998.

18
19 במקרה דנן, לא הביאה התובעת ראיות ביחס לנזק שנגרם לה בעקבות הפרסום, אדרבא,
20 אין חולק כי פרסום הכתבה לא פגע במשרתה כגזברית עיריית עיר הכרמל עד לפירוק
21 האיחוד בין הישובים עוספיה ודליית אל כרמל ובהמשך, עם פירוק האיחוד, היא חזרה
22 לתפקידה הקודם בתור גזברית מעוצה מקומית עוספיה.

23
24 יחד עם זאת, יש להתחשב בעובדה כי פיצויים בתביעות לשון הרע לא נועדו לפצות את
25 הנפגע אך ורק בגין הנזק שנגרם לו בעקבות הפרסום, אלא מטרתם היא גם כן להעניש את
26 המפרסם ולהעביר מסר חינוכי לציבור (ר' ע"א 259/89 הוצאת מודיעין בע"מ ואח' נ'
27 ספירו, פ"ד מו(3) 48, 57).

28
29 כן יש להתחשב בעובדה כי במקרה דנן הנתבעים פעלו בהעדר תום לב ומתוך טינה לתובעת.
30 לא בכדי העיד נתבע מס' 1 בחקירתו, וללא בדל של ראייה, כי "כל ילד וכל אישה וכל אחד
31 אומרים עליה (על התובעת – ר.ח.) דברים רעים" (שם, עמ' 65 שורה 20 לפרוטוקול הדיון)
32 וכן "לדעתי אחת כמו מקלדה יש עוד עשרות שהיא (התובעת – ר.ח.) הרסה להם את
33 החיים" (שם, עמ' 65 שורה 27 לפרוטוקול הדיון).

בית משפט השלום בחיפה

01 נובמבר 2012

ת"א 5049-07-08 מנסור ואח' נ' חלבי ואח'

1 גם העובדה כי הנתבע מס' 1 סירב להסיר את הכתבה, או לפחות החלקים הפוגעים שבה
2 מרצונו, הינו שיקול רלוונטי בקביעת גובה הפיצוי.
3
4 בהתחשב במכלול השיקולים לעיל, מצאתי לחייב כל אחד מהנתבעים לשלם לתובעת פיצוי
5 בסך של 50,000 ש"ח.
6
7 38. לסיכום, אני מורה כדלקמן:

9 א. התביעה נגד נתבעים מס' 1-2 מתקבלת וכל אחד מהם ישלם לתובעת פיצוי בסך של
10 50,000 ש"ח וזאת תוך 30 יום שאם לא כן יישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית
11 כחוק מהיום ועד התשלום המלא בפועל.
12

13 כמו כן, כל אחד מנתבעים מס' 1-2 ישלם לתובעת מחצית האגרה המתחייבת בגין
14 הסכום שנפסק לעיל (ולא בגין סכום התביעה הגבוה עשרות מונים מהסכום שנפסק
15 לזכות התובעת) וכן שכ"ט עו"ד בסך של 10,000 ₪ (כולל מע"מ) בתוספת הפרשי
16 הצמדה וריבית כחוק על הוצאות האגרה מיום תשלומה ועל שכ"ט עו"ד מהיום ועד
17 התשלום המלא בפועל.
18

19 מובהר כי חיובי נתבעים מס' 1-2 הינם נפרדים.
20

21 ב. תביעת תובעת מס' 1 נגד נתבעים מס' 3-7 נדחית בזאת ותביעת תובעים מס' 2-3 נגד
22 כל הנתבעים נדחית אף היא.
23

24 ג. התובעים, ביחד ולחוד, ישלמו לנתבע מס' 3 הוצאות משפט בסך של 7,500 ₪ (כולל
25 מע"מ) וכן הם ישלמו לנתבעים מס' 4-7, ביחד ולחוד, הוצאות משפט בסך של 7,500
26 ש"ח (כולל מע"מ) וזאת תוך 30 יום שאם לא כן יישא הסכום הפרשי הצמדה
27 וריבית כחוק מהיום ועד התשלום המלא בפועל.
28

29 הואיל והתביעה נגד נתבעים מס' 1-2 התקבלה בחלקה, אין צו להוצאות בשל
30 דחיית התביעה שהוגשה נגדם על ידי תובעים מס' 2-3.
31

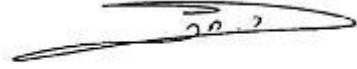
32
33 ניתן היום, טז' חשוון תשע"ג, 01 נובמבר 2012, בהעדר הצדדים.
34

בית משפט השלום בחיפה

01 נובמבר 2012

ת"א 5049-07-08 מנסור ואח' נ' חלבי ואח'

רמזי חדיד, שופט

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7